

TITVLVS LXVII

Titulus. lxvij.

Poetalis familiaris.

Cur uates sint a ueterib⁹ appellati poetæ: si recte conside/
retr^retur: facile inuētu sit: quodam fuisse hos quondā diuinitatis
apud homines ueneratione cōspicuos: ut nō iniuria illud
Nasonis legatur. **S**ūt etiā quod nos numē habere putēt. **I**taque **O**uidius
poetaz ego praestantiā nonnunque admiratus **L**aeliū poetā
illustre assidue feci plurimi: cū eius sim uirtutē beniuolen
tia prosecutus: tu a quo uiderim posse quicque immortalita
tis meo quodem acqrere nomini. **I**d ut ego sic institui: sic uo
bis fratrib⁹ meis dilectissimis obseruandū esse uelim. **C**um
mea em̄ salute uestra est cōiuncta salus: a meæ mentis stu
dio: uos natu minores studia quoque uestra debere seque spe
ro. **E**x Mediolano Nonis Iunij.

Poetalis familiarissima.

Poetam scitis o filij: sapientem solere interpretari: ut cer
te boni poetæ censendi sunt omniū sapiētissimi: quos nul
la facultas lateat. **A**ccedētē igite istuc **L**aeliū poetā mihi p
sua incōpabili doctrina chariflumu: nō admiremi solū: sed
legentē assidue audite: a docēte spiritu discite: tucque uos mibi
plurimū gratificaturos existimate: cū eius hærebritis nocte
dieque lateri: ut nunque nō doctiores discedatis. **P**arete praece
ptis hisce meis. **E**x Mediolano, viii. Idus Iunij.

Poetalis grauis.

Ante poetas neminem inuentum esse ullius facultatis au
ctorē: testatur Philon iudeus: quod Platonis coætaneus fuit. **P**hilon
Apid Aegyptios autē primi fuerūt omniū qui sacerdotū
& prophetaz cognomento humanaz simul diuinarūque
rerum cognitionē tradiderūt. **N**am **V**ulcanū **N**ili filium: **V**ulcanus
qui secreta naturæ carmine reseravit: constat poetā exti
tisse uetusissimū. **C**admūque **A**genoris filiū: & **L**inum eius **C**admus
discipulum: a quo didicere poeticam **O**rpheus Pronorpi,
Linus des atque **H**ercules. **A**t **O**rpheus primus est apud Græcos: **O**rpheus
quod scripsisse intenziatur historiam uersibus. **A**nte **H**omerū **H**omerus
autem & **H**esiodum scripsere nulli neque medici: nec **I**uris **H**esiodus:

TITVLVS LXVII

cōsulti: nec philosophi: nec ullius facultatis auctores. **Poe**
Strabo taḡ tantū fuit ingeniu: ut ab Homero fateat Strabo: uel
historicos/ uel philosophos/ uel legūlatores suaꝝ artium
usurpare primordia. Tam aut̄ est egregia facultas hæc in
Apollo tellecta: ut Apollinem poetaꝝ deum esse dixerint: & eius
oraculo apud Delon uota tradiderint. Quid quot tanta
deinceps facta carminis celebritas: ut sine carminibus uel
ipsa qdē sacra in templis nō sint prætermissa? Quod ut in
David stituit apud suos David ille rex deo gratissim⁹: sic & in ho-
diernū usq; diē obseruant oēs christiani: qd christianos ac
sanctos dixi: oēs diuersaḡ sectar̄ atq; nationum cerimo-
niæ: ut psalmis hymnisq; ducant maiore nasci celebritatē?
Quid eulogia: qd triūphantū festa: qd cætera quæq; lau-
de refertissima: quæ sine carminib⁹ procedere uident̄ ne-
gri: Accedit elegātia poeticæ facultatis in referendis ijs
oib⁹: quæ aut natura sūt: aut usu referēda. Accedit digni-
tas uersuū: qui ut copiosi sint: sic etiā ingeniosi: suiq; tena-
ces: ut nō cadāt: nō humili serpent. Hæc & multo cognoui
iamdudū in Lælio poeta præstissimo plura: cui⁹ poemata
fuere mibi semp tā iucūda: ut iucūdus nibil esse queat.
Cupio idē de hoc tam excellenti uiro & tibi uideri mi rex
humanissime: quē ut cognoscas: & admireris: & non sine
causa tā mibi gratū existimes: nup ad te uisendū misi. Va-
le. Ex Mediolano. viij. Idus Iunij.

Synonyma poetaliū laudatoria.

Poetica est facultas antiquissima.
Poesim uetus statis nobilitate cæteris antecellere sciūt oēs.
Nemo ē quē lateat: q̄ sit poetica præstabilior reliq;. **N**
Poetæ ut ingenio sūt acutissimo: ita q̄ boies magnos red-
dere solent æternos.
Audeat ulla sciētia cū Homerī cōtendere facultatē?
Nulla tāti ē facultas faciēda: quæ possit cū poetica cōpari.
A poetica facultate sunt exordia naclæ oēs aliaꝝ.
Tanta est laus in hoc poeta: ut in nullo maior.
Potest hic existimari par Nasoni aut Musæo.

TITVLVS LXVIII

Quis est in ullis actib⁹: qui nō cedat poetis?
Poetaz laus in star aquilæ sup alitib⁹ præcedit reliquos.]
Hic uates tñ habet salis: quantū grauitatis.
In hoc uno & doctrinā admireris & aptitudinē.
Vt cōducit tib⁹ atq⁹ rebus: ita quæq⁹ describit.
Cogit uisus: quæ assidue dictat: oēs obſtupescere.
Diuina sunt pot⁹ q̄ humana: quæ hic facit poeta.
Hui⁹ poetæ fil'es phœnice rariores in Italia inueniri solēt.

(**T**itulus. Ixvij.

(**P**hilosophalis familiaris.

Etsi philosophādi ſciētiā nō nullis necessariā eē duco: ſine q̄ nec illi aut illi mereant̄ appellari ſuaꝝ facultatū titulis: tā **A**ristoteles p̄priā tñ h̄re ſedē arbitror (ut **A**ristoteles ait) ut iſ ſol⁹ me, **Q**uis p̄hus reat̄ philoſophus appellari: q̄ morib⁹ doctrinaꝝ philoſo, pheſ. **H**uiusmodi uir nūc apud uos ē o fili⁹: q̄ ut ē doctrina **P**lato: ſic **C**atōne uita refert: quē ut & audiat̄is docentē & imitemini uitā inſtituentē: nō iubeo mō: ſed ſi æquū eſt rogo. **S**ic me faciat̄ ſiuere iucūdissime: ſi illius uos ſeruare p̄cepta uidero & inſtituta: q̄ mibi p̄ ſua incredibili do,ctrina p̄bitateꝝ tā eſt char⁹. **E**x **M**ediolano. vi. Idus lunij.

(**P**hilosophalis familiariflma.

Læliū p̄philosophū & uita & eruditioне cupio plurimū & uidere & audire: & ſic totū amplexari: ut nōnihil ex ei⁹ me ſequatur diſciplina. **V**t enim p̄ſtores nequeūt ex p̄ſtrino nō redire farinacei: ſic ego diſcendi cupidissimus nō uale, bo: nō ab eo quicq⁹: & ad inſtitutionē uitæ: & ad eruditio,niſ p̄cepta reportare. **C**ura igiē quantū potes ut ad nos ocios eat: nihil apud nos ei cōmoditatis eſt defuturū. **E**x **M**ediolano. v. Idus lunij.

(**P**hilosophalis gratis.

Philosophandi ſcientiā & ſi ſolent ſibi propriā poetæ dice, re: tum mathematici: tum oratores (ut **C**icero docet) bæc **C**icero ſine philoſophia mancha iudicari. **T**amen rarioſes habet inuentores apud hiſtoricos ſuae laudis inuentores: Atlantem Afri ad philoſophiæ ducunt; **O**rpea uel **Z**amollim **T**hraces; **L**inū **T**hebani.